N°. 56. A°. 1840.

ZATURDAG, den 11den JULIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

NOTIFICATIE,

van den 6 | 7 Julij 1840, houdende aanmaning der Eigenaren van Huizen en Erven langs de rivierzijde, om hunne beschoeijing te herstellen.

Nademaal Wij zoowel door rapporten van de bevoegde Authoriteiten als door eigene waarneming opmerkzaam zijn geworden op den slechten staat der Beschoeijing langs de rivierzijde, welke door afspoeling en langdurig verzuim, eene onregelmatige en onoogelijke gedaante heeft verkregen, ja zelfs voor Voetgangers en Rijtuigen, dreigt gevaarlijk te worden.

ZOO IS HET, dat Wij na plaatselijke opname en deliberatie met de bevoegde Authoriteiten nevens eene Commissie uit de Eigenaren van Huizen en Erven daarlangs gelegen, hebben goedgevonden en verstaan:

1°. Den Administrateur van Financien te autoriseren om ten spoedigste eenen aanvang te doen maken met het in orde brengen van die gedeelten der beschoeijing, waarop de publieke wegen uitloopen en gevolgelijk voor Gouvernements rekening moeten onderhouden worden, als ook om de riolen op de rivier uitloopende, te doen voorzien en herstellen.

2°. Aan de Heeren G. L. RöPERHOFF, H. DEGENHARD en GEBROEDERS REELFS, op hun verzoek te veroorloven, om de beschoeijing voor hunne Erven geheel van steen te doen vervaardigen en in eene schuinsche rigting vooruit te doen steken, aansluitende tegen de buitenste gebouwen van 's Lands Waag.

3°. De Eigenaren der overige Huizen en Erven, loopende van het Erf van de Weduwe L. B. SLENGARDE tot aan dat van den Heer G. L. RöPERHOFF — en van de westzijde der Waag tot aan de *Knuffelsgracht*, — aan te manen, gelijk dezelve aangemaand worden bij deze, om ingevolge het op die Huizen rustend servitut, de beschoeijing uitmakende, het facit hunner Erven te herstellen, en voor zoo veel noodig te hernieuwen, met aanbeveling om tot bevordering der sterkte en duurzaamheid zoo wel, als tot verfraaijing dier beschoeijing, tot basis te nemen die gedeelten, welke van Gouvernementswege zullen worden aangemaakt, en met vrijlating om hunne aandeelen aan de zorg van het Gouvernement over te laten, mits de kosten daarvan, naar evenredigheid van hun facit, restituerende, doch waaromtrent zij zich vóór 1 Augustus aanstaande zullen moeten expliceren.

Zullende met 1 September aanstaande door ons eene Algemeene Schouwing worden bevolen, en op al de genen, welke op dat tijdstip in gebreke bevonden worden een aanvang met dat werk te hebben gemaakt, van toepassing worden gemaakt art. 34 in verband met art. 5 van het Reglement op de Plaatselijke- en Landelijke Politie, mededbrengende »dat zij bekeurd kunnen worden in eene boete van *f* 25 tot *f* 100 ter beslissing van den Regter, boven en behalven de daarstelling van het werk door de openbare magt, ten koste der overtreders."

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd te *Paramaribo*, den *zesden* Julij 1840, het *zeven en twintigste* jaar van Zijner Majesteits regering.

De GOUVERNEUR GENERAAL *der Nederlandsche West-Indische Bezittingen*,
J. C. RIJK.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Afgekondigd den 7den Julij daaraanvolgende.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 9 Julij 1840.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 19 Junij d. j. No. 913 | 782, is aan den Persoon van LOUISA CORNELIA van ALBERT van HESSELS toegestaan, om voortaan in plaats van den familie naam van ALBERT van HESSELS, dien van DIONISIUS aan te nemen en zich alzoo te mogen noemen: LOUISA CORNELIA DIONISIUS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 6 Mei.

De oorlog met China is nog altijd het onderwerp der gesprekken in de City. Sommigen spreken van eene blokkade der havens, anderen van het in bezit nemen van sommige eilanden. Van eene vereeniging dier beide maatregelen, verwacht men veel goeds; de te blokkeren havens zouden zijn: Hyamen, Foutecheion, Ningpho, Ichangtheon, Ichaoking en Changhei; vooral wordt de blokkade van Ichangtheon als hoogst noodzakelijk beschouwd, daar de Spanjaarden van Manilla, naar men zegt, bij uitsluiting het regt van in- en uitvoer dier haven bezitten. Men beschouwt het eiland Amoy als het best om te versterken en te behouden. Een algemeen beginsel van aanval beschouwt men als van belang, om de hoofdstad zelve al het gewigt van den slag te doen gevoelen. Zelfs houdt men onlusten in China voor waarschijnlijk, daar de keizer jegens zijne onderdanen verantwoordelijk is, zelfs verantwoordelijk stelt, voor alle hongersnooden, aardbevingen en andere volksrampen bij welke gebeurtenissen hij zich zelven openlijk beschuldigt, dat hij den hemel, door eenig wangedrag, heeft vertoornd, waarom hij dan ook boete doet. Volgens de geloofwaardige beschrijvingen van China, is de keizer verpligt, op de dagen, wanneer er zon- of maansverduisteringen plaats hebben, te vasten en de misslagen zijner ministers te belijden. Eenige lieden, hiervan uitgaande, houden het voor niet onmogelijk, dat bij de eerste eklips eenige der maatregelen van den kommissaris Lin zullen worden afgekeurd. Nog zien sommigen voordeel in eene andere kans, namelijk, het splitsen van het keizerrijk en het wekken van eenen oorlog tusschen de beide groote partijen. Welke maatregel ook genomen worde, allen komen daarin overeen, dat men spoedig eenen krachtigen, en blijvenden indruk moet maken.

— De eerste minister lord Melbourne, heeft gisteren op eene hem gedane vraag in het Hoogerhuis de verklaring afgelegd, dat de algemeene leiding van de expeditie tegen China aan den gouverneur generaal van Britsch Indie zal worden overgelaten, ingevolge voorschriften uit het moederland, die hij naar omstandigheden zal mogen wijzigen. Hij zal de expeditie niet volgen.

— Men heeft alhier tijdingen omtrent de geschillen met China tot den 20sten Januarij ontvangen. Een nieuw Keizerlijk bevelschrift was uitgevaardigd, waarbij de *Engelschen buiten de wet worden gesteld, en de handel met de Britten geheel wordt verboden*, onder de zwaarste strafbedreigingen tegen ieder, die Engelsche waren mogt aanvoeren.

Bij een ander decreet wordt het gedrag van den chineschen vlootvoogd *Kwan* en zijne officieren, bij gelegenheid van het gevecht met de *Volage* en *Hyacent* hoog geprezen, eveneens had de keizer al de gedragingen van den gouverneur Lin goedgekeurd. De Chinezen hadden voorts bij Whampoa twee schepen opgebragt op grond dat zij goederen aan boord hadden die aan Engelschen behoorden. De rivier van Canton was door Engelsche oorlogschepen geblokkeerd.

In de Bengaalsche dagbladen wordt van verscheiden benoemingen gesproken door den gouverneur generaal bij den staf van de naar China bestemde expeditie gedaan.

DUITSCHLAND.

DARMSTADT, 7 Mei.

Het is naauwelijks mogelijk zich een denkbeeld te maken van de geestdrift, die gisteren avond in den schouwburg alhier heerschte, toen de Grootvorst Troonopvolger van Rusland aan de zijde zijner bruid, voor de eerste maal in de groothertoglijke loge verscheen. Het gejuich en de vivats schenen geen einde te zullen nemen en het publiek nam hartelijk deel aan de vreugde van het regerende stamhuis. Er werd een voor die gelegenheid opzettelijk vervaardigd ballet, »Het feest in den Olympus", voorgesteld. In een tableau ziet men Jupiter aan den voet zijns troons staan, omgeven van al de hooge goden en godinnen, aan welke de Donderaar te kennen geeft, dat zij thans vereenigd zijn, om ter eere van eene magtige vorstenverbinding, den dag feestelijk te vieren. Allen knielen aan beide zijden van het altaar der geregtigheid neder, hetwelk zich opent en den Russischen adelaar vertoont. Amor brengt de beschermgodin van Rusland en Hymen de beschermgodin van Hessen voor het altaar van Jupiter; beide godinnen geven elkander de hand en knielen voor het altaar neder, waarop Jupiter haar met eeuwig groene lauweren bekranst en deze vereeniging inzegent. Daarna begint het eigenlijke feest. De nimfen, bevalligheden en genien omsingelen eerbiedig het altaar en beginnen eenen vrolijken dans; daarop volgt een *pas de*

cinq, gedanst door Hercules, Fortuna, de Hoop, de Verbeelding en Amor, daarstellende de Vereeniging van Kracht, Geluk, Liefde en Hoop. Het feest wordt eindelijk besloten met de *Huldiging*, een shawlgroepen-divertissement in negen hoofdtafereelen, die allen op het hooge huwelijk betrekking hadden en ieder op het zeerst door het opgetogen publiek toegejuicht werden. Vooral werd dit gejuich uitbundig toen op het einde de naamcijfers van het keizerlijke bruidspaar in glazend licht verschenen, terwijl het orkest de nationale Russische liederen aanhief. — Het doorluchtige gezelschap woonde de voorstelling, die met een lyrisch drama van Spontini besloten werd, tot het einde bij, en een daverend gejuich begroette hetzelve op nieuw, toen het den schouwburg verliet.

— De *Augsburgsche Zeitung* behelst een berigt van een verschrikkelijken ramp die de stad Sallanches, in Savoye, getroffen heeft, zijnde die stad, op Paasch-Zondag, den 19den April, nagenoeg geheel door brand vernield geworden. Bij den heerschenden Noordoostenwind en de bestaande droogte verspreidden de vlammen zich zoo snel, dat binnen anderhalf uur de geheele stad in brand stond en aan berging van goederen wegens den fellen gloed, veel minder aan blusschen te denken was. Van de 350 afgebrande huizen waren genoegzaam alleen de openbare gebouwen tegen brandschade verzekerd. De schoone kerk, met een altaarstuk van Hannibal-Carracci, is mede geheel verbrand, de toren ingestort, de klokken gesmolten, enz. De vuurzee was zoo geweldig, dat in het verscheidene uren zuidwaarts gelegen dorp Megreve een regen van vonken neêrviel, die aldaar beduchtheid voor brand verwekte. Volgens een berigt in een dagblad van Geneve voorkomende zou de schade niet minder dan 10 millioenen fr. bedragen. Nog ongelukkiger is het dat meer dan honderd menschen bij dezen brand het leven verloren hebben, een nog veel grooter getal gewond is geworden, en overigens al de bewoners van het voormelde stadje in de grootste ellende gedompeld zijn.

— De markies Malacesi, die in zijne geboorteplaats Bologna als een grappenmaker bekend was, is er dezer dagen, in zijne 80ste jaar gestorven, en heeft bij zijn testament zijnen roem gehandhaafd. Hij heeft de interessen van zijn vermogen, hetwelk meer dan 100,600 scudi bedraagt, bestemd tot jaarlijksche uithuwelijking van dengene, die bewijst dat hij onder de mededingers, die alle gebogcheld moeten zijn, deze merkwaardigheid in den hoogsten graad bezit. De regtsprekende areopagus moet bestaan uit twaalf der oudste te Bologna levende bulten; voor deze moeite bekomt ieder hunner een gouden gedenkpenning met het beeld van Esopus.

— Onlangs bevond zich een Engelschman na een togtje door Syrië te hebben gemaakt, met zijne familie te Alexandrië. Zijne vrouw schreef aan Mehemed-Ali en verzocht hem om een haarlok, ten einde dezelve in eene verzameling van soortgelijke gedenkwaardigheden van beroemde mannen te bewaren. De pacha antwoordde zeer vriendelijk dat hij geen haar op het hoofd had, maar slechts zijnen baard, waarvan hij gaarne eene lok zenden zou bijaldien hij zich voor een beroemd man hield. Later echter liet hij de haarzuchtige Brittin weten, dat hij, bij uitersten wil, zijne erfgenamen aanbevelen zou, haar na zijnen dood, zijnen ganschen baard te zenden.

MENGELWERK.

Onvrijwillige nadruk.

De Parijsche dilettant Saint-just, beroemd om zijne schoone stem en zijn dandysmus, was onlangs op eene uitgezochte soirée genoodigd, waar hij met mevrouw Damoreau en den heer Mario een terzett zingen zou. Het gezelschap was keurig, de toiletten schitterend de dames verrukkelijk; de heer Saint-just gaf zich geheel over aan de bekooringen van het feest, toen men hem waarschuwde dat de zangbeurt nu spoedig aan hem zou komen. Zich gereed makende, zocht hij te vergeefs zijn zakdoek; hij heeft er volstrekt een noodig en vindt er geen! De Heer Mario en mevrouw Damoreau zitten reeds aan het klavier. De arme dilettant hoort de preludien van het accompagnement; wat gedaan! Gelukkiger wijs vindt hij een blad van het *Journal des Modes* in den zak; hij bezigt dit wanhopig middel in een hoek en gaat dan welgemoed naar de piano, als ware er niets gebeurd. Hij plaats zich tusschen de twee kunstenaars en bereidt zich tot den muzikalen strijd, met het ernstige gelaat ter wereld zijn blad in de hand houdende. Helaas echter bleef hem geen tijd meer over om den mond te openen! Mario had hem aangezien en barstte in een schaterend gelach uit. Mevrouw Damoreau den eenen zoo hoorende lagchen, ziet den anderen eveneens aan, en geeft zich dan ook aan een convulsief lagchen over, dat, zich eerst aan de digst bijstaanden mededeelende, dra het geheele gezelschap bevangt. Wat was er dan gebeurd? Streng genomen, geen ongeluk; de heer Saint-just had bij het bezigen van het *Journal* vergeten dat het blad versch gedrukt was, hij had zonder het te weten eene proef van hetzelve op het gezigt afgedrukt. Men las in groote letters JOURNAL DES MODES voor de helft ter regter- en voor de helft ter linkerzijde van zijn' neus. Toen men den heer Saint-just eenen handspiegel overreikte, greep hij nogmaals te vergeefs naar zijnen zakdoek en werd onmagtig. Daags daarna bevond hij zich op reis naar Marseille, ten einde zich van daar naar Algiers in te schepen.

Het Portret.

Nog eenige dagen, en de tentoonstelling van het Louvre zal gesloten worden; dit zal een vermaak te minder zijn voor de algemeene nieuwsgierigheid. Men heeft verscheidene anecdoten over den salon verhaald, en men zal er ongetwijfeld nog eenige andere verhalen.

Onlangs staat een jongeling in de galerij stil, geeft eenen schreeuw, opent den catalogus, vertrekt als eene pijl uit den boog en komt bij den aangeduiden schilder aan.

— Mijnheer! roept hij, gij kunt mij den gelukkigsten der stervelingen maken!

— Verklaar u, mijnheer, ik ben geheel tot uwe dienst, antwoordde de kunstenaar.

— Eene vrouw! eene vrouw, die ik aanbid! de zuiverste, de hevigste, de getrouwste liefde, een hartstogt van vier jaren! Gij alleen kunt mij haar adres bezorgen.

— Van wie spreekt gij toch?

— Van de vrouw, die ik aanbid en wier naam ik niet weet. Gij hebt haar portret vervaardigd, eene jonge verrukkende persoon, zedig aangeduid onder dezen titel: vrouwenportret no. 5894.

— Gij zegt?....

— Verbeeld u dat ik haar sedert vier jaren zoek. Ik heb haar slechts eenmaal gezien, het was op een bal masqué, zij had een zwart domino aan en bragt mij zeer in verwarring. Hoe veel geest! hoe veel bevalligheid! Ik hoorde naar haar, ik sprak met haar, ik was verrukt.

— Maar, mijnheer, weet dat....

— Dit is niet alles. Zij vervaardigde zich mij in hare loge te brengen, en daar nam zij haar masker af. Ik werd verblind door hare bekoorlijkheden. De nacht ging als een droom voorbij. Ik wilde haar volgen, zij verzette zich er tegen; ik wilde ten minste haren naam weten en verlof bekomen om hare hand aan hare ouders te gaan vragen. »Later, zeide zij mij, zult gij berigt van mij ontvangen in eenen brief, dien ik u met den omgaanden post zal toezenden." Toen zij dit gezegd had, verdween zij als eene ligte schaduw, en ik bleef alleen met haren zakdoek, hare handschoenen, haren ruiker en haren waaijer, want ik had haar geplunderd.

— Veroorloof mij, mijnheer, de vrouw, van welke gij spreekt...

— Sedert vier jaren, mijnheer, ben ik eerst alle dagen en vervolgens alle weken naar het postkantoor gegaan.

— Niets! — Ik begon te wanhopen, tot mijn gesternte, mij naar den salon gevoerd heeft: ik heb dat portret gezien en de hemel heeft zich voor mij geopend. Mijne bedoelingen zijn zuiver, ik wil haar trouwen! Te oordeelen naar de pracht, met welke gij haar op uw schilderij omringd hebt, is zij ongetwijfeld rijk; het doet er niet toe, ik bemin haar, zij bemint mij, ik ben er zeker van, ik heb er bewijzen van; ik zal haar trouwen. Nu, mijnheer, hebt gij mij gehoord, zeg mij haren naam, zeg mij wie zij is.

— Het is mijne vrouw.

ADVERTENTIËN.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvende besteden:

Het Schilderen van het Nieuw Gebouw, naast het Geregtshof,

volgens bestek en beschrijving, en op de conditien en voorwaarden, welke voor de gegadigden ten zijnen burele ter inzage liggen; alwaar de verzegelde inschrijvingbilletten zullen worden aangenomen tot Woensdag den 15den dezer, des morgens ten *negen* ure.

Paramaribo, den 7 Julij 1840.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal der Nederlandsche west-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvende besteden:

1°. HET VERNIEUWEN DER BESCHOEIJINGEN AAN DE VIER ZIJDEN VAN DE BRUG AAN DE *WATERKANT* OVER DE *KNUFFELSGRACHT.*
2°. HET LEGGEN VAN EENE GEHEELE NIEUWE ROLLAAGVLOER, OVER GEMELDE BRUG,

en zulks volgens de teekeningen en bestekken, welke benevens de conditien en voorwaarden, voor de gegadigden, ten burele van den ondergeteekende ter inzage liggen, alwaar de verzegelde inschrijvingbilletten zullen worden aangenomen tot Woensdag den 22sten dezer maand, des morgens ten *negen* ure.

Paramaribo, den 8 Julij 1840.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(23810) Die iets te vorderen heeft of verschuldigd is, aan den Boedel nu wijlen COENRAAD BENEDICTUS, (op den 7den Mei jl. alhier overleden), wordt verzocht zijne rekening in blanco in te zenden of betaling te doen bij den tweeden ondergeteekende.

Paramaribo, den 10 Julij 1840.
S. J. VAN WEST.
A. VAN GELDER Hz.
Executeuren Testamentair.

(24855) THOMAS TRASK vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, de Engelsche Sloep *Sylph*, Kapt. G. Caple, van Demerarij, hebbende 11 dagen reis; Passagiers: de Heer H. Mac Leod, Mejufr. Susanna Koopman en de Wed. Reuthel en Dochter.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 19den Mei, *Wilhelmina Maria*, J. C. Atkes. — Idem, *Wilhelmina*, J. N. Klint.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.